

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9
poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO ROZHODNUTÍ NABÝLO PRÁVNÍ

MOCI dne 14.9.2007

Český telekomunikační úřad

Odbor přezkoumávání rozhodnutí

Dne 3.10.07 *Kliharova*

Praha 11. září 2007

Čj. 56 212/2007-603

Rada Českého telekomunikačního úřadu jako příslušný správní orgán podle § 107 odst. 8 písm. b) bodu 1. zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, na základě rozkladu podaného dne 11. 7. 2007 společností **Telefónica O2 Czech Republic, a.s.**, IČ: 60193336, se sídlem Za Brumlovkou 266/2, 140 22 Praha 4 - Michle, podle § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (správní řád), proti rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu čj. 54 832/2006-606/IX. vyř., ze dne 25. 6. 2007, ve věci sporu mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti společnostmi Telefónica O2 Czech Republic, a.s. a TISCALI Telekomunikace Česká republika s.r.o., IČ: 64788610, se sídlem Dělnická 213/12, 170 04 Praha 7, zast. Mgr. Liborem Ulovcem, advokátem, se sídlem Pod Ateliéry 1071/5, 152 00 Praha 5, o správnosti výše vyúčtování ceny za službu Přístup ke službám sítě Internet poskytovanou společností TISCALI Telekomunikace Česká republika s.r.o. společností Telefónica O2 Czech Republic, a.s. v období od 1. 1. 2006 do 31. 5. 2006, vydává po projednání v rozkladové komisi Rady Českého telekomunikačního úřadu ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, toto

rozhodnutí:

- I. Podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se napadené rozhodnutí mění takto:
 - a) Cena za službu Přístup ke službám sítě Internet v období od 1. 1. 2006 do 31. 5. 2006, účtovaná společností TISCALI Telekomunikace Česká republika s.r.o. společností Telefónica O2 Czech Republic, a.s. ve výši 0,40 Kč/min. bez DPH v silném provozu a ve výši 0,15 Kč/min. bez DPH ve slabém provozu daňovými doklady č. 2601012153, 2601014169, 2601016234, 2601018324 a 2601020457, je po právu.

b) Náhrada nákladů řízení před správním orgánem I. stupně se žádnému z účastníků nepřiznává.

II. Nárok na náhradu nákladů řízení o rozkladu se žádnému z účastníků nepřiznává.

Odůvodnění:

Správní orgán I. stupně obdržel dne 23. 8. 2006 vyjádření spol. Telefónica O2 Czech Republic, a.s. (dále jen „navrhovatel“) ke správnímu řízení vedenému pod čj. 42 541/2006-606, ve kterém uvádí, že dne 22. 8. 2006 uhradila spol. TISCALI Telekomunikace Česká republika s.r.o. (dále jen „odpůrce“) částku 20,231.890,19 Kč, která představuje nedoplatek ceny za službu Přístup ke službám sítě Internet poskytovanou odpůrcem navrhovateli v období od 1. 1. 2006 do 31. 5. 2006. Protože však zásadně nesouhlasí s výpočty odpůrce, požaduje vrácení zaplacené částky a domáhá se toho, aby správní orgán rozhodl o povinnosti odpůrce uhradit navrhovateli částku 20,213.890,19 Kč s úrokem z prodlení ve výši 0,05 % z uvedené částky za každý den prodlení ode dne 22. 8. 2006 do dne zaplacení.

Vzhledem k tomu, že uvedené vyjádření svým obsahem směřovalo nad rámec projednávané věci, vyčlenil správní orgán I. stupně toto podání k samostatnému projednání pod čj. 54 832/2006-606. Dne 13. 11. 2006 vydal správní orgán I. stupně usnesení čj. 54 832/2006-606, kterým věc podle § 43 odst. 1 písm. b) správního řádu odložil. Proti tomuto usnesení podal navrhovatel rozklad. Na základě tohoto rozkladu a vzhledem k názoru správního orgánu II. stupně (zde Rady Českého telekomunikačního úřadu), kdy tento v obdobném správním řízení požaduje, aby posouzení podání bylo provedeno komplexně, tj. nejen podle formulovaného petitu, ale i z hlediska jeho obsahu jako celku (viz rozhodnutí Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 5. 1. 2007 čj. 57 063/2006-603), správní orgán I. stupně přistoupil ke zrušení rozkladem napadeného usnesení podle § 87 správního řádu s tím, že v dalším řízení bylo dne 6. 3. 2007 vydáno usnesení čj. 54 832/2006-606/VII.vyř. o odložení věci v rozsahu, ve kterém se navrhovatel domáhal vrácení zaplacených částek. Zbylou částí návrhu se správní orgán I. stupně zabýval v širším kontextu, a to zejm. z hlediska, zda-li je výše vyúčtování ceny za službu Přístup ke službám sítě Internet poskytovanou odpůrcem navrhovateli v období od 1. 1. 2006 do 31. 5. 2006, správná.

Správní orgán I. stupně oba účastníky řízení vyrozuměl o zahájení správního řízení a informoval je o tom, že v tomto řízení vychází především z podkladů a důkazů získaných

v řízení vedeném pod čj. 42 541/2006-606, ve věci sporu o zaplacení ceny za propojení za období od 1. 1. 2006 do 31. 5. 2006, kdy odpůrce požadoval úhradu nedoplatku ceny za tuto službu podle jednotlivých vyúčtování č. 2601012153 ze dne 15. 2. 2006, č. 2601014169 ze dne 10. 3. 2006, č. 2601016234 ze dne 10. 4. 2006, č. 2601018324 ze dne 10. 5. 2006 a č. 2601020457 ze dne 9. 6. 2006, vystavených navrhovateli.

Správní orgán I. stupně tedy při posouzení věci vycházel zejm. z podkladů předložených účastníky řízení ve správním řízení čj. 42 541/2006-606. Po zhodnocení zjištěných skutečností vydal správní orgán I. stupně dne 25. 6. 2007 rozhodnutí čj. 54 832/2006-606/IX.vyř., v jehož výroku č. I rozhodl, že výše vyúčtování ceny za službu Přístup ke službám sítě Internet, poskytovanou odpůrcem navrhovateli v období od 1. 1. 2006 do 31. 5. 2006, podle daňových dokladů č. 2601012153 ze dne 15. 2. 2006 v částce 10,361.186,09 Kč, č. 2601014169 ze dne 10. 3. 2006 v částce 8,712.330,98 Kč, č. 2601016234 ze dne 10. 4. 2006 v částce 8,804.721,21 Kč, č. 2601018324 ze dne 10. 5. 2006 v částce 7,083.948,- Kč a č. 2601020457 ze dne 9. 6. 2006 v částce 6,588.997,50 Kč, vystavených odpůrcem navrhovateli, je oprávněná. Ve výroku č. II správní orgán I. stupně rozhodl, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

V odůvodnění rozhodnutí se zejm. konstatuje, že účastníci řízení uzavřeli dne 3. 3. 2003, s účinností od 1. 2. 2003 Dodatek č. 4 ke Smlouvě o propojení ze dne 23. 5. 2002. Podle článku 1.5.1. tohoto dodatku navrhovatel bude odpůrci za směrování provozu do jeho sítě hradit ceny za propojení ve struktuře a výši stanovené stávajícím cenovým rozhodnutím č. 03/PROP/2002, ve znění cenového rozhodnutí č. 07/PROP/2002. Dále si v tomto článku účastníci řízení dohodli postup pro změnu sjednané ceny tak, že pokud se cenovým rozhodnutím Českého telekomunikačního úřadu nebo jiného státního orgánu či soudu změní výše nebo struktura uvedených cen, budou mezi stranami tyto nové ceny uplatňovány od okamžiku platnosti a účinnosti příslušného pravomocného rozhodnutí.

Cenové rozhodnutí č. 03/PROP/2002 ze dne 21. 5. 2002, ve znění cenového rozhodnutí č. 07/PROP/2002 ze dne 3. 9. 2002, stanovilo minimální ceny za propojení veřejných pevných telekomunikačních sítí pro poskytování telekomunikačních služeb zprostředkování přístupu uživatelů ke službám sítě Internet prostřednictvím propojovacího bodu. Toto cenové rozhodnutí bylo nahrazeno cenovým rozhodnutím č. 04/PROP/2003 ze dne 23. 9. 2003, které stanovilo způsob výpočtu cen za propojení veřejných pevných telekomunikačních sítí pro poskytování telekomunikačních služeb zprostředkování přístupu uživatelů ke službám sítě Internet prostřednictvím propojovacího bodu. Dále v čl.

6 – přechodná ustanovení určilo, že minimální ceny stanovené v cenovém rozhodnutí č. 07/PROP/2002 zůstávají v platnosti do doby, než budou nahrazeny cenami dohodnutými, resp. stanovenými podle tohoto cenového rozhodnutí.

Po vydání cenového rozhodnutí č. 04/PROP/2003 nesjednali účastníci řízení mezi sebou nové ceny za terminaci a účtované ceny ve smyslu regulace podle cenového rozhodnutí č. 04/PROP/2003 pokrývají ekonomicky oprávněné náklady včetně přiměřeného zisku. Tyto ceny účastníci řízení dodržovali a platili až do dne 25. 4. 2005, kdy nabylo účinnosti cenové rozhodnutí č. 05/PROP/2005, které stanovilo nové minimální ceny za podmínek stanovených podle cenového rozhodnutí č. 04/PROP/2003.

Z dohody uzavřené mezi účastníky řízení o výši ceny za propojení vyplývá, že se nejedná o cenu minimální. Jimi sjednaná cena je cenou pevnou, stanovenou odkazem na uvedená cenová rozhodnutí a odpovídající kalkulaci podle čl. 3 cenového rozhodnutí č. 04/PROP/2003. Vzhledem k tomu, že tato cena je vyšší než stanovená minimální cena podle cenového rozhodnutí č. 05/PROP/2005 a je tedy v souladu s tímto cenovým rozhodnutím, není třeba ji upravovat na výši minimálních cen dle tohoto cenového rozhodnutí, které v tomto případě pouze nastavuje „mantinely“ pro dohody o ceně. Proto správní orgán I. stupně nemůže souhlasit s názorem navrhovatele, že vydáním cenového rozhodnutí č. 05/PROP/2005 s účinností od 25. 4. 2005 došlo ke změně sjednaných cen. Zřejmý je pouze fakt, že došlo ke stanovení nových nižších minimálních cen, přičemž ceny stanovené tímto cenovým rozhodnutím nejsou cenami pevnými, od kterých podle § 5 zákona o cenách není možné se odchýlit, ani cenami maximálními podle § 5 odst. 2 zákona o cenách, které není možné překročit. Z textu smlouvy o propojení, ve znění Dodatku č. 4 uzavřené mezi účastníky řízení pak nevyplývá, že by měla být uplatňována vždy aktuální minimální cena stanovená cenovým rozhodnutím.

Proti tomuto rozhodnutí podal navrhovatel v zákonné lhůtě rozklad, ve kterém uvedl, že trvá na všech svých tvrzeních a důkazech, které v rámci tohoto správního řízení již předložil a které jsou součástí spisového materiálu. Zejména trvá na svém prokázaném tvrzení, že spor o výši vyúčtování předmětné služby předložil správnímu orgánu již v době, kdy správní orgán měl plné zmocnění spor řešit a v této věci řádně rozhodnout. Správní orgán se regulérním podnětem navrhovatele v rozporu s tehdy platným správním řádem i zákonem o telekomunikacích nezabýval, resp. se značným časovým zpožděním vydal cenové rozhodnutí č. 05/PROP/2005 a navrhovateli tento krok prezentoval jako vyřešení zmíněného sporu. Správní orgán I. stupně v odůvodnění napadeného rozhodnutí zcela

opomíjí fakt, že dle správního orgánu neexistující správní řízení bylo ze zákona zahájeno podáním navrhovatele a že tím, že zmíněný návrh ignoroval a v zahájeném správním řízení přes urgence navrhovatele nečinil žádné úkony, upřel navrhovateli právo na obhajobu jeho zákonem garantovaných práv. Navrhovatel považuje postup správního orgánu za účelový a protiprávní a je nadále přesvědčen, že vyúčtování ceny za službu Přístup ke službám sítě Internet, poskytovanou odpůrcem navrhovateli v období od 1. 1. 2006 do 31. 5. 2006, oprávněné není. S ohledem na výše uvedené žádá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání a rozhodnutí.

Předseda Rady ČTÚ neshledal důvod pro postup podle § 87 správního řádu (autoremedura) a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc k rozhodnutí odvolacímu orgánu. Podle § 107 odst. 8 písm. b) bodu 1. zákona o elektronických komunikacích o opravných prostředcích proti rozhodnutím vydaným předsedou Rady ČTÚ rozhoduje Rada ČTÚ. Ta přezkoumala soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a rovněž tak jeho správnost, z hlediska námitek uvedených v rozkladu.

Na prvním místě je třeba konstatovat, že nelze přistoupit na argument navrhovatele, podle něhož cenovým rozhodnutím č. 05/PROP/2005 došlo automaticky ke změně ceny služby. V tomto cenovém rozhodnutí byly stanoveny pouze nové (nižší) minimální ceny služby. Ceny stanovené tímto cenovým rozhodnutím nebyly cenami pevnými, od kterých se podle § 5 odst. 3 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, není možno odchýlit, ani cenami maximálními, které podle § 5 odst. 2 zákona o cenách není možno překročit. Jelikož ceny aplikované byly cenami vyššími, než cenami minimálními, které není možné podle § 5 odst. 4 zákona o cenách snížit, nepodléhá cena služby cenové regulaci podle cenového rozhodnutí č. 05/PROP/2005 a není zde tedy dán důvod pro automatické snížení cen na hladinu minimálních cen stanovenou tímto cenovým rozhodnutím. Cenové rozhodnutí č. 05/PROP/2005 pouze nově vymezilo rámeček pro stanovení cen, ať již dohodou stran, nebo jiným zákonem předvídaným způsobem.

Zde je nutné rovněž připomenout, že Smlouvou o propojení ze dne 23. 5. 2002, ve znění Dodatku č. 4 byly ceny sjednány jako ceny pevné, nikoli ve vazbě na výši minimálních cen stanovených cenovými rozhodnutími. Skutečnost, že takto sjednané pevné ceny byly v době uzavření Dodatku č. 4 zároveň cenami minimálními, na věci nic nemění, neboť vazba na hladinu minimálních cen z tohoto Dodatku nijak nevyplývá.

Pro úplnost je třeba dodat, že zákonem o cenách předvídaným následkem vydání cenového rozhodnutí není bezprostřední, ex lege působící změna uzavřené smlouvy (viz § 7 a v návaznosti na něj § 15 a násl. zákona o cenách).

Podle § 7 odst. 1 zákona o cenách „jestliže pro smlouvy platí ceny, které jsou v rozporu s úředně stanovenými cenami podle § 5 nebo s věcným usměrňováním cen uplatněným podle § 6 po vzniku smluv, smluvní strany jsou povinny sjednat ceny odpovídající novým úředně stanoveným cenám nebo uplatněnému způsobu věcného usměrňování cen tak, aby vstoupily v platnost nejpozději do tří měsíců od účinnosti rozhodnutí o úředně stanovených cenách nebo o věcném usměrňování cen.“

Ani ze Smlouvy o propojení, ve znění Dodatku č. 4, ani z jiného Radě ČTÚ známého právně relevantního materiálu nevyplývá, že by pro daný případ měl platit jiný než výše uvedený a kogentním ustanovením § 7 odst. 1 zákona o cenách předvídaný postup.

Cenové rozhodnutí č. 05/PROP/2005 tak není způsobilé bez dalšího změnit určenou cenu služby. Navíc je třeba opět zdůraznit, že ceny sjednané ve Smlouvě o propojení, ve znění Dodatku č. 4, nejsou s cenovým rozhodnutím č. 05/PROP/2005 v rozporu a není proto ani nutné je této regulaci přizpůsobovat. Vzhledem ke skutečnosti, že odpůrce vystavil sporné vyúčtování v souladu s takto sjednanou cenou, je možno výši vyúčtování ceny za službu Přístup ke službám sítě Internet, poskytovanou odpůrcem navrhovateli v období od 1. 1. 2006 do 31. 5. 2006, označit za zcela oprávněnou.

Rada ČTÚ na základě všech výše uvedených skutečností vyslovuje souhlas s právními i skutkovými závěry předsedy Rady ČTÚ a nad rámec výše uvedeného konstatuje, že podstata sporu se v daném případě pohybuje především v rovině spočívající v určení, zda je odpůrce oprávněn účtovat ceny za službu Přístup ke službám sítě Internet ve výši 0,40 Kč/min. bez DPH v silném provozu a 0,15 Kč/min. bez DPH ve slabém provozu, jak bylo sjednáno Smlouvou o propojení, ve znění Dodatku č. 4, či ve výši minimální ceny stanovené cenovým rozhodnutím č. 05/PROP/2005. Meritem sporu tak není určení konkrétní správné výše vyúčtování poskytnutých služeb ve smyslu objemu poskytnutých služeb, neboť tento objem ani není účastníky řízení rozporován, ale spornou je v daném případě v první řadě již sama cena za propojení. Z tohoto důvodu považovala Rada ČTÚ za nezbytné formulačně upravit výrok rozhodnutí předsedy Rady ČTÚ ve smyslu výše uvedené úvahy.

Radě ČTÚ není známa a ani ze spisového materiálu nevyplývá skutečnost, že by účastníkům řízení vznikly v rámci řízení o rozkladu náklady řízení, z tohoto důvodu se náhrada nákladů rozkladového řízení ani jedné ze stran nepřiznává.

S odkazem na výše uvedené a po posouzení daného případu Rada ČTÚ na základě svého oprávnění podle § 107 odst. 8 písm. b) bodu 1. zákona o elektronických komunikacích rozhodla tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.

Za Radu Českého telekomunikačního úřadu:

PhDr. Pavel Dvořák, CSc.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu